ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI
ATATURK UNIVERSITY PUBLICATIONS

TURCOLOGY RESEARCH

Araştırma Makalesi *Research Article* DOI: 10.62425/turcology.1588914

Cumhuriyet Türkiye'sinin Uluslararası Arenada Binicilik Yoluyla Temsili: 1938 Mussolini Uluslar Altın Kupası

Republican Türkiye's Representation on the International Stage through Equestrianism: The 1938 Mussolini Nations' Gold Cup

Şakire ÇİMENLİ
(Sorumlu Yazar-*Corresponding Author*)

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Rektörlük, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Bölümü, Çanakkale, Türkiye

Department of Atatürk's Principles and History of Reforms, Rectorate, Çanakkale Onsekiz Mart University, Çanakkale, Türkiye

sakirecimenli@comu.edu.tr

Öz

Bu çalışma, 1930'lu yıllarda Türkiye Cumhuriyeti'nin uluslararası binicilik sahnesindeki yükselişini, özellikle 1938'de kazanılan Mussolini Uluslar Altın Kupası üzerinden ele almaktadır. Devletlerini at üstünde kuran Türklerin, atla olan köklü ilişkileri İlk Çağ'a kadar uzanan derin bir geçmişe sahiptir. Bozkır kültürünün etkisiyle şekillenen bu ilişki, savaş stratejilerinden günlük yaşama kadar pek çok alanda belirleyici olmuştur. At ile kurulan bu güçlü bağ, İskitler döneminde başlamış, Mete Han'ın düzenli orduyu kurmasıyla disiplinli bir yapıya kavuşmuş ve sonraki Türk devletleri tarafından daha da geliştirilmiştir. Türklerin at ile olan bu yakın birlikteliği yalnızca askeri, siyasi alanda değil, kültürel hayatta da etkili olmuş ve zamanla eğlence amaçlı düzenlenen at yarışlarına da yansımıştır. At üstündeki mahareti aşikâr olan Türk biniciler, bu alandaki en büyük sınavlarından birini 1938 yılında ekip hâlinde katıldıkları Mussolini Uluslar Altın Kupası müsabakalarında vermiştir.

Bu bağlamda çalışmada Türk milletinin atla olan tarihsel ve kültürel bağından hareketle, Osmanlı Devleti'nden Cumhuriyet'e taşınan bu geleneğin modern spora nasıl evrildiği incelenmiş; Türk binicilerin, Avrupa'daki yarışmalara katılımı ve elde ettikleri dereceleri üzerinde durulmuştur. Özellikle 1938'de Roma'da düzenlenen, Almanya ve İtalya gibi devletlerin favori gösterildiği Mussolini Uluslar Altın Kupası yarışlarını Türk ekibinin kazanarak büyük bir başarıya imza atması, bu çalışmanın odak noktasını oluşturmuştur. Millî Binicilik Takımı'nın birinciliği kazanması, yalnızca sportif bir başarı değil, aynı zamanda dönemin faşist rejimlerinin ideolojik ve sembolik meydan okumalarına karşı Türkiye'nin barışçıl modernleşme tezinin güçlü bir karşılığı olmuştur. Atatürk'ün barışçı dış politikası ve modern Türkiye idealinin, faşist devletlerin güç gösterilerine karşı kazandığı bu zafer, Türkiye'nin uluslararası prestijinin artmasına önemli katkı sağlamıştır.Bu kapsamda Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı arşiv belgelerine, dönemin ulusal ve uluslararası basınına, literatür taramalarına dayanan bu araştırma, Türkiye'nin uluslararası spordaki temsiliyetinin erken dönem örneklerinden birini yeniden değerlendirmeyi ve binicilik tarihinin bu önemli zaferini tarih yazımında görünür kılmayı hedeflemiştir.

Anahtar Kelimeler: Mussolini Uluslar Altın Kupası, Ata Sporu, At, At Yarışları, Binicilik.

Abstract

This study analyses the rise of the Republic of Turkey on the international equestrian scene in the 1930s, especially through the Mussolini Nations Gold Cup won in 1938. The Turks, who founded their state on horses, have a deep-rooted relationship with the horse dating back to the First Age. This relationship, shaped by the influence of steppe culture, has been decisive in many areas from war strategies to daily life. This strong bond established with the horse started in the Scythian period, gained a disciplined structure with the establishment of the regular army by Mete Khan, and was further developed by subsequent Turkish states. This close association of the Turks with the horse has been effective not only in the military and political fields, but also in cultural life, and over time it has been reflected in horse races organised for entertainment purposes. Turkish riders, whose dexterity on horseback was evident, gave one of their biggest tests in this field in 1938 in the Mussolini Nations Gold Cup competitions in which they participated as a team.

In this context, this study analyses how this tradition, which was carried from the Ottoman Empire to the Republic, evolved into a modern sport based on the historical and cultural bond of the Turkish nation with the horse, and focuses on the participation of Turkish riders in competitions in Europe and the ranks they achieved. The focus of this study is especially on the Turkish team's great success in winning the Mussolini Nations Gold Cup in Rome in 1938, in which Germany and Italy were the favourites. The National Equestrian Team's first place was not only a sporting achievement, but also a strong response to Turkey's thesis of peaceful modernisation against the ideological and symbolic challenges of the fascist regimes of the period. This victory of Atatürk's pacifist foreign policy and the ideal of modern Turkey against the fascist states' show of force contributed significantly to the increase of Turkey's international prestige. In this context, this research, based on the archival documents of the Presidency of the Republic of Turkey State Archives, the national and international press of the period, and literature reviews, aims to re-evaluate one of the early examples of Turkey's representation in international sports and to make this important victory of equestrian history visible in historiography.

Keywords: Mussolini Nations Gold Cup, Horse, Horse, Horse Racing, Equestrianism.

Geliş Tarihi/Received 20.11.2024
Revizyon/Revision 11.06.2025
Kabul Tarihi/Accepted 25.06.2025
Yayın Tarihi/Publication Date 20.09.2025

Atıf

Çimenli, Ş. (2025). Cumhuriyet Türkiye'sinin Uluslararası Arenada Binicilik Yoluyla Temsili: 1938 Mussolini Uluslar Altın Kupası. *Turcology Research*, 84, 621-633.

Cite this article

Çimenli, Ş. (2025). Republican Türkiye's Representation on the International Stage through Equestrianism: The 1938 Mussolini Nations' Gold Cup. *Turcology Research*, 84, 621-633.

The content of this journal is licensed under a Creative Commons Attribution-Noncommercial 4.0 International License.

Giriş

Tarih boyunca insanoğlunun savaş, ulaşım ve bir hizmet aracı olarak kullandığı at, sadece Bozkır kültüründe değil; Mısır, Yunan, Roma, Çin, Arap gibi birçok uygarlık tarafından da son derece önemsenmiş, hatta kutsal kabul edilmiştir. Kaşgarlı Mahmut'un, Divan-ı Lügati't Türk adlı eserinde "Türk'ün Kanadı" olarak nitelediği at (Mahmut,1986, s.125); gücün, asaletin, zarafetin, zaferin, dostluğun, özgürlüğün, bağlılığın, muradın sembolü olarak kabul edilmiş; bu nedenle de birçok destan ve hikâyede kahramanıyla birlikte yer almıştır (Salderay ve Çıracıoğlu, 2020).

İskender'in yaptığı savaşlara Bukefalos ile eşlik etmesi (Aksu, 2017; Armaoğlu, 1997), Hz. Muhammed'in Burak ile Miraç'a yükselmesi (Kısakürek, 1984, s. 11), Hz. Ali'nin Düldül ile seferlere katılması (Yardım, 1994, s. 20), Bizans İmparatoru I. Yannis Çimiskes'in IV. Haçlı Seferiyle şehri alan İmparator Baudouin'in ve nihayetinde II. Mehmed'in Konstantinopolis'e beyaz at ile girmesi (Fausto Zonaro, Maometto'nun tablosuna göre (Eldem, 2015), Jeanne d'Arc'ın İngiliz zulmüne beyaz atıyla karşı durması, Napolyon'un Avusturya güçlerini dize getirdiği zaferden ismini alan Marengo'yu yanından ayırmaması(James, 2018), Köroğlu'nun Kırat'ın yardımıyla tüm savaşları galibiyete taşıması, Yaşar Kemal'in İnce Memed'inin Doru sayesinde zaferden zafere koşması (Yılancıoğlu, 2010), Battal Gazi'nin Aşkar ile var olması (Kısakürek, 1984, s. 32), Şehnâme'nin kahramanı Zaloğlu Rüstem'in Rahş ile tüm tehlikeleri göğüslemesi (Kaya, 2017) bahsi geçen bu edebî anlatıların birkaç emsalidir (Kısakürek, 1984, ss. 53-59). Neredeyse tüm kültürlerde önemsenen at, özelikle konar-göçer Türk toplumlarının her daim vazgeçilmez bir uzvu, önemli bir ögesi olmuş (Karapirim, 2009, s. 36; Kısakürek, 1984, ss.79-82) ve Türklerin siyasi, sosyal, ekonomik hayatı ile bütünleşmiştir. Hun, Göktürk ve Uygur gibi Türk devletlerinde eğlencelerin ve festivallerin ortak noktasının at üstünde yapılması (Doğan, 2006) bir nevi savaşa hazırlık amaçlı oynadıkları cirit, gökbörü, çöğen (çevgan-polo) gibi oyunların at üstünde gerçekleşmesi (Murathan vd., 2019; Tutel, 1998a), Dede Korkut Hikâyelerinde "at işler, er övünür", "yaya erin ümidi olmaz" atasözünün bulunması (Gömeç, 2003, s. 215), "at, avrat, silah" deyiminin (Kısakürek, 1984, s. 28),üç ayağından birini teşkil edip namus olarak algılanması, günümüzde Türkmenistan'da At Bakanlığı'nın bulunması ve her Nisan ayının son pazar gününün At Bayramı olarak kutlanması (Kartal, 2013) bu bütünlüğün günümüze değin geldiğinin göstergeleridir.

Bozkır atının, süvari olarak savaşta; eti, sütü, derisi olarak ticari hayatta; vasıta olarak ulaşımda gözle görülen bu önemli vizyonu Selçuklu Türkleri tarafından da benimsenmiştir. Atın, Türk toplumlarında kabul gören bu geleneksel önemli vasfı Osmanlı Devleti'ne de intikal etmekle kalmamış, daha da donatımlı hâle getirilip geliştirilmiştir. Osmanlı Devleti; sosyal, siyasi, ekonomik, askeri sahada kendini gösteren (Sümer, 1983) at sayesinde uçsuz bucaksız topraklara kadar gidebilmiş ve onun sayesinde birçok savaşı zaferle taçlandırabilmiştir.

Motorlu araçların XIX. yüzyılda keşfine kadar insanoğlunun en önemli ulaşım aracı olan at, hızı ve sürati nedeniyle sadece ulaşımda değil aynı zamanda eğlence amaçlı düzenlenen yarışların da tercih edilen en önemli ögesi olmuştur. İlk Çağ hipodromlarında başlayan atın yarışlardaki bu vasfı (Kısakürek, 1984, s.84), Türk-İslam devletleri başta olmak üzere birçok kültürde de görülmüştür. Nitekim atı bir yardımcı, bir dost, bir yoldaş olarak gören ve at ile birliktelikleri bir hayli eskiye dayanan Türk devletlerinden Osmanlı Devleti İstanbul'un fethinden sonra bu yarışları At Meydanı'nda devam ettirmiştir (Cantay, 1991, s. 82; Çetinkaya, 2024, s. 958). At yarışlarına ve atlı oyunlara önem veren Osmanlı Devleti'nde; marifetli, ata iyi binen, atı iyi kullanan, yetenekli kişi anlamına gelen "Cündilik" diğer bir değişle binicilik, bir okul olarak Binicilik ve Tatbikat Okulu adı altında Harbiye Nazırı Mahmut Şevket Paşa tarafından 1911'de kurulmuştur (Karapirim, 2009, s.29; Şahin Kurnaz, 2024; Ünver, 2023). Balkan Savaşları ve akabinde baş gösteren Birinci Dünya Savaşı okulun çalışmalarını sekteye uğratmış (Tutel, 1998a, s. 29), Millî Mücadele esnasında ise spor amacından ziyade savaş için süvari yetiştiren bir niteliğe dönüşmüştür (Ünver, 2023). Birbiri ardına gelen bu talihsizlikler binicilik eğitimiyle, binicilik sporunun temel ögelerinden olan at üretimini, ıslahını ve neslinin korunmasını olumsuz etkilemiştir. Bu olumsuzluklara rağmen ata sporu olan biniciliğe ilgi hiçbir zaman yok olmamış 1923'de Türkiye Binicilik Federasyonu (Karapirim, 2009, s. 48; Ünver, 2023), 1925'te ise Orhaniye Kışlası'nın içinde bir Binicilik Mektebi kurulmuştur (Tutel, 1998b).

Bu çalışma, binicilik tarihinin kayda değer başarılarından biri olan Mussolini Uluslar Altın Kupası'nı tematik ve kronolojik bir yöntemle ele almaktadır. Araştırmada, Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşiv belgeleri ile dönemin Türk, Alman ve İtalyan basınında yer alan haber metinleri esas alınmış; ayrıca dönemi kapsayan literatür kaynaklar da titizlikle incelenmiştir. Belge tarama ve içerik analizi teknikleriyle yürütülen inceleme, Mussolini Uluslar Altın Kupası'nın tarihsel, kültürel ve sportif boyutlarını ortaya koymayı ve bu alana özgün bir katkı sunmayı hedeflemiştir. Bununla birlikte, olayın tanıklarının günümüzde hayatta olmaması ve konunun uluslararası basında yeterince yer bulmaması, çalışmanın evrensel ölçekte karşılaştığı temel sınırlılıkları oluşturmuştur.

Cumhuriyet Dönemi Uluslararası Binicilik Yarışları

Binicilik Federasyonu kurulduktan sonra Türkiye Binicilik Takımı ilk yurtdışı deneyimini 1931'de Bulgaristan'da gerçekleştirmiştir (Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi ,1931; Karapirim, 2009, s.31; Özçelik, 1998, 46). Sofya'ya giden Millî ekipte; Yzb. Cevdet Bilgişin, Yzb. Tevfik Kılıç, Yzb. Cevat Mustafa Kula, Yzb. Avni Bağna, Yzb. Ömer Vehbi Savaşer, Tğm. Saim Azmi Polatkan, Mülazım Cevat Gürkan[1] (Temurlenk, 2016), Mülazım Eyüp Öncü[2] (Temurlenk, 2016; Tutel, 1998b) Mülazım Cevat Rense, Mülazım Selahattin Böke gibi isimler yer almıştır. 2-4 Ekim 1931 tarihlerinde Sofya'da gerçekleşen bu yarışmalarda; Yzb. Cevat Mustafa Kula "Akın" isimli atıyla ferdi sıralamada üçüncü olarak Uluslararası bir yarışmada Türk bayrağını göklere çektiren ilk süvari olmuştur (Atabeyoğlu, t.y.; Karapirim, 2009, s. 40).

Uluslararası Binicilik Federasyonu'na 1932 yılında üye olan Türkiye (Ünver,2023), aynı yıl içerisinde Fransa'nın Nice kentinde yapılan "Uluslararası Engel Atlama Yarışmalarına" (Dışişleri Bakanlığı Türk Diplomatik Arşivi, 1932; George, 1992) Yzb. Cevdet Bilgişin'in liderliğinde; Bnb. Albert Taton, Yzb. Ziya Bora, Yzb. Cevat Kula,[3] Yzb. Tevfik Kılıç ve Tğm. Saim Polatkan'dan[4] (Temurlenk, 2016; Tutel 1998b) oluşan bir grup ile katılmıştır(Kara Kuvvetleri Atlı Spor Eğitim Merkezi Komutanlığı Binicilik Kayıtları, 1931-1970). Sekiz ülkenin katıldığı bu yarışmalarda Tğm. Saim Polatkan, "Monte Carlo Mükafatı" yarışında otuz altı yarışmacı arasından ikinciliği; "Belçika Süvarisi Armağanı" yarışmasında ise üçüncülüğü elde ederek üstün bir başarı elde etmiştir (Atabeyoğlu, t.y.). Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk, Polatkan'ın bu başarısına kayıtsız kalmamış kendisine ait "Çankaya" ismindeki atı ve bu atın iki yıl boyunca bakım masrafına denk gelen 500 lirayı hediye etmiştir (Atabeyoğlu, t.y.).

Sofya'da 1931 yılında yapılan Balkan Olimpiyatlarının Türkiye ayağı 7-9 Temmuz 1933 tarihleri arasında İstanbul'da yapılmıştır. Bulgaristan'ın birinci Türkiye'nin ise ikinci olduğu bu yarışmalarda Türkiye'yi: Bnb. Albert Taton, Bnb. Sami Yanardağ, Yzb. Cevdet Bilgişin, Yzb. Cevat Kula, Yzb. Tevfik Kılıç, Ütğm. Sadettin Erokay, Ütğm. Cevat Gürkan, Ütğm. Eyüp Öncü ve Tğm. Saim Polatkan'dan oluşan bir grup temsil etmiştir (Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 1933; Atabeyoğlu, t.y.).

Millî Binicilik Ekibi 30 Eylül 1934 yılında Viyana'da gerçekleşen "Viyana Engel Atlama Yarışmaları'ndan" sonra (Dışişleri Bakanlığı Türk Diplomatik Arşivi, 1934) 1935'te sırasıyla; Nice (Fransa) Aachen (Almanya), Budapeşte (Macaristan) ve Viyana (Avusturya) Engel Atlama yarışmalarına katılmıştır (Çetinkaya Göktürk, 2024, s. 962; George, 1992; Şahin Kurnaz, 2024, ss. 895-896).

30 Eylül 1934 tarihinde yapılan "Viyana Engel Atlama Yarışmalarında" Türk ekibi genel sıralamada dördüncü olurken; Ütğm. Cevat Gürkan ise ferdi olarak altıncılık elde etmiştir (Temurlenk, 2016). Bununla birlikte Ütğm. Saim Polatkan "Nice Büyük Oteller Ödülü" yarışmasında altıncı; "İspanya Süvarisi Ödülü" yarışmasında üçüncü; Nice'te yapılan "Prix Pierre Gautie Ödülü" yarışmasında ise ikinci olmuştur (Temurlenk, 2016).

Nice'ten sonra Almanya'nın Aachen bölgesinde yapılan yarışmalarda Türk binicilerden Ütğm. Saim Polatkan "Prix Du Rhin Ödülü" yarışmasında birinci (Hiçyılmaz, 1974); Yzb. Cevat Gürkan "Laurens Berg Ödülü" yarışmasında ise üçüncü olmuştur (Atabeyoğlu, t.y.). Bu karşılaşmaların bir diğeri olan Budapeşte müsabakalarında Ütğm. Eyüp Öncü "Tuna Ödülü" yarışmasında birinciliği alırken, Ütğm. Saim Polatkan üçüncülüğü elde etmiştir (Şahin Kurnaz, 2024, s. 902). Müsabakaların son durak yeri olan Viyana yarışlarında Ütğm. Saim Polatkan yüksek atlama şampiyonu olurken; Ütğm. Eyüp Öncü ise "Viyana Büyük Ödülü" yarışmasında üçüncü olmuştur.

---

[1] Cevat Gürkan (1906-1984): 1927 yılında Kara Harp Okulu'ndan mezun olan Gürkan, 1934 yılında Millî takıma girmiştir. 1938 yılında yapılan "Mussolini Uluslar Takım Kupası'nı" kazanan ekipte yer alan Gürkan, Türkiye'ye uluslararası yarışmalarda 50 ödül kazandırmıştır. (Temurlenk, 2016, s.58; Tutel, 1998b, s. 20).

[2] Eyüp Öncü (1905-1984):1928 yılında Kara Harp Okulu'ndan mezun olan Öncü, 1931'den 1951 yılına kadar milli takımda yer almıştır. İlk birincilik ödülünü 1935 yılında Budapeşte Uluslararası birincilik yarışmalarında "Tuna Ödülünü" kazanarak elde etmiştir. 1937'de Londra'da "Kral V. George Birinci Ayak Ödülünü", "Yüksek Atlama Ödülünü", 1938 yılında Nice'de "Polonya Ordusu Kupasını" kazanmıştır. Öncü, uluslararası yarışmalarda Türkiye'ye 44 ödül kazandırmıştır. (Temurlenk, 2016, s. 61; Tutel, 1998b, s. 20).

[3] Cevat Kula (1902-1974): Küçük yaştan itibaren biniciliğe başlayan Kula, 1921 yılında Kara Harp Okulu'ndan mezun olmuştur. İlk milli takım deneyimini 1931 yılında Balkan Olimpiyatları'nda yaşayan Kula, bu yarışlarda ferdi üçüncülük, İstanbul'da yapılan üç günlük yarışlarda ise birincilik elde etmiştir. 1936 Viyana Yarışlarında ikinci, 1936 Berlin Olimpiyatları'nda altıncı olan Kula, 1939'a kadar aralıksız milli takımda yer almış ve Türkiye'ye uluslararası yarışmalarda 52 ödül kazandırmıştır. Bu ödüllerden biri Türk Milli Takımı'nın 1938'de kazandığı "Mussolini Uluslar Takım Kupası'dır." (Temurlenk, 2016, ss. 57, 127-128; Tutel, 1998b, s. 20).

[4] Saim Polatkan (1906 -1991): 1929 yılında Kara Harp Okulu'ndan mezun olan Polatkan, 1931'den 1948'e kadar milli takımda yer almıştır. Almanya, Londra, Viyana, İtalya gibi uluslararası müsabakalara katılmış ve ilk uluslararası birinciliğini 1935 yılında Almanya da yapılan "Rhin ödülü" ile kazanmıştır. Aynı yıl Viyana Yarışmalarında Yalçın ile 2 metreyi geçerek Türkiye yüksek atlama rekorunu kırarak birinci olmuştur. 1938'de Nice'de yapılan yarışmalarda "Pierre Goutie ödülü" ve "Polonya Ordusu Uluslar Kupasını" kazanan Polatkan, 1938'de Mussolini Kupası'nı kazanan ekipte yer almıştır. 1962-68 yılları arasında Binicilik Federasyonu Başkanlığı görevini de yapan Polatkan, Türkiye'ye uluslararası yarışmalarda 78 ödülü hediye etmiştir. (Temurlenk, 2016, ss.59,129; Tutel,1998b, s. 20).

Avrupa Turnuvasından sonra yurda dönen Türk Binicilik Ekibinin Başkanı Alb. Cevdet Bilgişin turnuva hakkında gazetecilere: "...Her gittiğimiz ülkede bize Atatürk'ü sordular hep. Bize Atatürk'ün çocukları diyorlardı..." ifadelerinin yer aldığı bir demeç vermiştir. Bilgişin'in kullandığı Atatürk'ün çocukları tabiri bir yıl sonra Avrupa'da *Atatürk'ün Süvarileri* olarak yayılmıştır (Atabeyoğlu, t.y., ss. 50-51). Millî Binicilik Ekibinin Avrupa turnesindeki bu başarısına Mustafa Kemal Atatürk de kayıtsız kalmamış ve Yzb. Cevat Kula, Ütğm. Cevat Gürkan, Ütğm. Eyüp Öncü, Tğm. Saim Polatkan 29 Temmuz 1935'te Dolmabahçe Sarayı'na davet edilmişlerdir. Bu davette Millî binicilere Mustafa Kemal Atatürk adına başyaver tarafından, Atatürk'ün imzasını taşıyan, bir köşesinde ise binicilerin isimlerinin yazılı olduğu bir saat hediye edilmiştir (Atatürk, 1935; Atatürk Subaylarımıza Değer, 1935).

Mussolini Uluslar Altın Kupası Öncesi Avrupa Turneleri

1936-1938 evresi Binicilik Millî Takımı için son derece yoğun geçmiştir. Millî Takım'ın bu evrede katıldığı ilk müsabakalar, 1936'da Almanya'da gerçekleşen Berlin Olimpiyatları olmuştur (Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi,1936). Totaliter rejimlerin yükselişe geçtiği iki savaş arası dönemde başta spor ve sanat olmak üzere birçok toplumsal unsur, egemen ideolojilerin ve iktidar yapılarının çıkarlarına hizmet eder hale gelmiştir. Bu durumun en çarpıcı örneklerinden biri de 1936 Berlin Olimpiyatları olmuştur. Birinci Dünya Savaşı'nın mağlubu olarak uluslararası sistemden dışlanan Almanya açısından bu olimpiyatlar, Versailles Antlaşması ile sarsılan onurunun yeniden inşası ve uluslararası meşruiyetin pekiştirilmesi amacıyla stratejik bir fırsat olarak değerlendirilmiştir. Bu bağlamda Nazi rejiminin propaganda aracına dönüştürdüğü bu olimpiyatlar, "Ari ırkın" fiziksel üstünlüğünü tüm dünyaya sergileyebileceği bir vitrin sahası işlevi görmüştür (Hekimler, 2013).

Hitler'in, gücünü ve aryan ırkının üstünlüğünü dünyaya göstermek için görkemli hazırlıklar yaptığı, rekor sayıda sporcu ve seyirci katılımının olduğu (David, 1992) 1936 Berlin Olimpiyatları aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti'nin katıldığı ilk uluslararası olimpiyatlardır (Bozkurt, 2014; Uğur, 2006, s.45). Almanya'nın üstün ırk ideolojisinin gölgesi altında gerçekleşen ve Hitler'in bizzat iştirak ettiği bu olimpiyatlarda Bnb. Albert Taton'un hazırladığı Türk Binicilik Takımından Yzb. Cevat Kula genel sıralamada altıncı olmuştur (Olimpiyatlarda Binicilik ve Türkler, 2004, s. 33; Ünver, 2006).

Berlin Olimpiyatlarından sonra Almanya'nın Aachen bölgesinde yapılan müsabakalarda ise en iyi dereceyi "Aachen Şehri Ödülü" yarışında sekizinci olan Ütğm. Saim Polatkan elde etmiştir (Temurlenk, 2016; Uğur, 2006, s.46).

Türk Millî Takımı bu yarışmalardan sonra 1937'de Roma, Paris ve Londra Uluslararası Engel Atlama yarışmalarına katılmışlardır. Roma, Paris ve Londra'da yapılan yarışmalarda takım hâlinde beşincilik ve yedincilik elde eden Türk Millî Takımı'ndan Ütğm. Eyüp Öncü Londra'da yapılan ferdi yarışmalarda "Kral V. George Ödülü'nde" birinci (Uğur, 2006, s.467); Yüksek Atlama Yarışlarında ise ikinci olmuştur (Ünver, 2006).

1937 turnesinden sonra Millî Binicilik Ekibi 1938 senesinde Nice, Roma, Varşova olmak üzere bir Avrupa turnesine daha çıkmışlardır (Uğur, 2006, s.47; Karapirim, 2009, s.41). Bu parkurlardan olan ve ünlü binicilerin katılacağı dünyanın ise merakla beklediği en önemli yarış, Mussolini Uluslar Altın Kupası yarışları idi (Tutel, 1998b). Müsabakaların ilk durak yeri olan Nice'de yapılan yarışmalarda Türk Millî Takımı "Belçika Süvarisi Ödülü" parkurunu ikinci, "Polonya Ordusu Ödülü" parkurunu ise birinci olarak tamamlamıştır (Nisteki Zafer, 1938; Süvarilerimizin Nis'te Büyük, 1938; Süvarilerimizin Muvaffakiyeti, 1938). Fransa'da yapılan bu karşılaşmalarda Cevat Gürkan "Polonya Ordusu Uluslar Kupası" yarışmasında birinciliği (Uğur, 2006, s. 48); Cevat Kula ise "Portekiz Süvari Ödülü" yarışmasında üçüncülüğü elde etmişlerdir (Atabeyoğlu, t.y.; Temurlenk, 2016).

Mussolini Uluslar Altın Kupası

Türkiye, İtalya tarafından 1926 yılından itibaren düzenlenmeye başlanan uluslararası askerî at yarışlarına davet edilmesine rağmen, gerekli mali kaynağın temin edilememesi nedeniyle bu organizasyonlara düzenli olarak katılamamıştır. 1936 yılından itibaren bu yarışmalara katılan Türkiye, bu alandaki en önemli başarısını 1938 yılında yapılan Roma Yarışları'nda elde etmiştir (Şahin Kurnaz, 2024, ss. 910-912). Roma'da, mayıs ayının ilk haftasında gerçekleştirilmesi planlanan bu yarışlara katılacak olan Millî Binicilik Takımı'nı, 2 Nisan'da rıhtımda toplanan büyük bir kalabalık: "Muhakkak zafer bekleriz, yüzünüz ak olsun, dedelerinizin ruhunu şâd ediniz" tezahüratlarıyla coşkun bir şekilde uğurlamıştır (Süvarilerimiz Gitti, 1938, s.8).

Millî Binicilik Takımı'nın büyük başarılar elde ettiği Roma Uluslararası Binicilik Müsabakaları yarışlarına 1 Mayıs 1938'de başlanmıştır. Müsabakaların bu ilk gününde Türk Millî Takımı büyük başarılar elde etmiştir. Bu kapsamda, Yzb. Cevat Kula ikinci, Yzb. Cevat Gürkan üçüncü ve Ütğm. Saim Polatkan dördüncü sırayı alarak Türkiye'yi onure etmişlerdir (Atabeyoğlu, t.y.; Özçelik, 1998, s. 46). 2 Mayıs 1938 günü yapılan ve herkesin dört gözle beklediği Mussolini Uluslar Altın Kupası yarışması Hitler'in, İtalya ziyaretine denk gelmiştir (Süvarilerimiz Milletler Kupası, 1938; Süvarilerimiz Tekrar Birinciliği, 1938; Varolun, 1938; Binicilerimizin Parlak Zaferi, 1938; Binicilerimiz Roma Müsabakalarında, 1938; Binicilerimiz Birinciliği Kazandılar, 1938; Binicilerimizin Yeni ve Parlak, 1938; Binicilerimizin Çok Parlak, 1938; Ekibimizin Zaferi, 1938; Süvarilerimizin Muvaffakiyeti, 1938; Binicilerimiz Dünyaca Taktir, 1938). Sporun Almanya ve İtalya tarafından siyasi bir propaganda aracına dönüştüğü bu

yıllarda gerek Hitler gerekse de Mussolini böylesi uluslararası etkinlikleri kendi uluslarının üstünlüğünü dünyaya gösterme amaçlı kaçırılmayacak bir fırsat olarak tasavvur etmişlerdir. Bu nedenle Almanya, Roma'da yapılan bu yarışlara 1936 Olimpiyatlarındaki şampiyonu Yzb. Kurt Hasse ile katılmış (Büyük Önder Binicilerimizden, 1938), Mussolini ise her defasında binicilerine duyduğu güveni dile getirmiştir (Tutel, 1998b). Nitekim bundan önceki eski kupayı dört sene üst üste Almanların (Kahraman Süvarilerimiz, 1938), söz konusu olan kupayı ise 1934'te İtalyanların, 1935'te Fransızların, 1937'de ise tekrar İtalyanların kazandığı gerçeği göz önüne alındığında bu devletlerin kendilerine duyduğu özgüvenin dayanaksız olmadığı anlaşılacaktır (Kahraman Süvarilerimiz, 1938).

Totaliter devletlerinin, propaganda aracına dönüştürdükleri etkinliklerden biri olan Mussolini Uluslar Altın Kupası yarışlarına katılmak için iki yıl Roma yarışmalarına ve o yıl içinde yapılan en az iki büyük yarışa katılma şartı aranmaktaydı. Devletlerin, dört biniciden oluşan bir ekip ile katılacağı yarışmalarda değerlendirme en az ceza puanı alan ekip üzerinden gerçekleştirilecekti. Kazanacak olan takım, Faşist Parti'nin simgesi olan dört halkayı üzerinde taşıyan ve som altından yapılan kupaya bir yıllığına sahip olacaktı. Üç yıl üst üste yarışları kazanan takıma tamamen verilecek olan (Süvarilerimiz Zaferlerine Layık,1938) kupanın o tarihlerdeki yaklaşık değerinin 10 bin/11 bin liranın (Kahraman Süvarilerimiz, 1938) üzerinde olduğu tahmin edilmekteydi (Tutel, 1998b).

Almanya, İtalya, Fransa, İrlanda, Romanya gibi memleketlerin en meşhur binicilerinin katıldığı ve Cevat Gürkan'ın söylemiyle "Dünya atlı konkurlarının en büyük mükâfatının alınacağı" (Kahraman Süvarilerimiz, 1938, s. 1) bu zorlu yarışta devletlerin ekiplerinde şu isimler yer almaktaydı (Tablo 1):

Tablo 1

Mussolini Uluslar Altın Kupası Yarışlarına Katılan Devletler ve Binicileri

Ülke	Binici	Atın Adı
Türkiye	Yzb. Cevat Kula	Güçlü
	Yzb. Cevat Gürkan	Yıldız
	Yzb. Eyüp Öncü	Ünal
	Ütğm. Saim Polatkan	Çakal
Almanya	Mom (Momm)	Alismit
	Brinkman	Baron
	Duç	Olf
	Has (Hasse)	Tora
İrlanda	Korri	Duharlan
	Leydis	Limerik
	Stan	Redhug
	Ahren	İrlanda
İtalya	Kumya	Serpe
	Goçya	Ventitre
	Anjolo	Vagante
	Betton	Felino
Romanya	Apostol	Draku Stil
	Purserca	Haiduk
	Topesku	Fulyer
	Tudoran	Hunter

(Süvarilerimiz Roma'da ilk. *Haber*, 1938, Mayıs 6; Varolun. *Son Telgraf* ,1938, Mayıs 3; Mussolini Kupasını kazanan. *Haber*, 1938, Mayıs 4; *Binicilerimiz* için. *Ulus,* 1938, Mayıs 8)

Bu binicilerden Hasse, 1936 Berlin Olimpiyatları'nın galibi ve yarışmanın favori ismiydi (Büyük Önder Binicilerimizin, 1938). Ayrıca Turnuva'nın Hitler'in 2-9 Mayıs 1938 Roma ziyaretine denk gelmesi de (Binicilerimiz Dünyaca Taktir, 1938; Süvarilerimizin Muvaffakiyeti, 1938) Alman binicilere ayrı bir sorumluluk yüklemişti. Diğer taraftan İtalyan biniciler ise yarışmaya,16'sı meşhur (Büyük Önder Binicilerimizin, 1938) Pinerolo Birincilik Mektebi'ne ait 86 atla katılarak kupayı şansa bırakmadan Duçe'ye hediye etmeyi tasavvur etmişlerdir (Büyük Önder Binicilerimizin, 1938).

Türkiye'de Mustafa Kemal Atatürk'ün hastalığının nüksettiği, Hatay meselesinin baş gösterdiği, Başbakan Celal Bayar'ın Balkan

seyahatini gerçekleştirdiği bir evreye denk gelen ve 1927 senesinden beri düzenlenen (Süvarilerimiz Roma'da ilk, 1938) 13.Uluslararası Roma At Yarışları Turnuvasında Türk Millî Takımı'nın ismi pek geçmiyordu. Nitekim Hitler'in müthiş bir şaşaa ile karşılandığı (A Piazza Di Siena, 1938) İtalya ziyaretine tesadüf eden bu yarışlarda İtalyan basını, Hitler'in ülkelerine gerçekleştirdiği seyahatin de etkisiyle İtalyan ve Alman binicileri öne çıkarmış (A Piazza Di Siena, 1938) diğer takımlara ise pek şans tanımamıştır. (Sorprendente Aftermazione Della Squadre Turca, 1938) Diğer taraftan Saim Polatkan'ın bu parkura dair "Yaptığımız en heyecanlı müsabaka Mussolini Kupası Müsabakası idi. Karşımızda dünyanın en kuvvetli ekipleri vardı. Almanlar, bundan evvelki kupaya, müsabakayı üç sene, üst üste kazanmak suretiyle sahip olmuşlardır." (Kahraman Süvarilerimiz, 1938, s. 6) söylemi Alman ve İtalyan kamuoyunda lanse edilen propagandanın tesirini ortaya koymaktadır.

100 bine yakın izleyicinin hazır bulunduğu (Süvarilerimiz Roma'da ilk, 1938) Sienna Stadı'ndaki heyecanla beklenen yarışlara Mussolini saat 15:00'te kalabalık bir heyet ile iştirak etmiştir. Mussolini, Mareşal De Bono, Faşist Parti Genel Sekreteri hariciye ve dâhiliye nazırları, muavinleri, korporasyon şefleri ile geldiği statta Faşist Millî Marşı çalınmak sureti ile karşılanmıştır (Süvarilerimiz Roma'da ilk, 1938).

49 binicinin katıldığı ilk turu; dördü İtalyan, üçü Türk ve biri Alman olmak üzere 8 binici hatasız bitirmiştir. Bu müsabakayı Yıldız adındaki atıyla Yzb. Cevat Gürkan ikinci, Almanya'nın meşhur şampiyonu Hasse ise beşinci olarak tamamlamıştır (Büyük Önder Binicilerimizin, 1938). Saim Polatkan'ın Çakal ile Eyüp Öncü'nün Ünal ile mücadele ettiği bu parkurda Cevat Kula'nın atı Güçlü' nün ürküp engeli reddetmesi nedeniyle Türkiye ceza puanı almıştır (Romadan İlk Mektub, 1938).

Alman binicilerin birinci olarak tamamladığı ilk tura yarım saat ara verildikten sonra ikinci tura geçilmiştir (Tutel, 1998b). Son derece çetin geçen ikinci turda Cevat Kula ve Eyüp Öncü'nün yaptığı küçük hatalar İtalyan ve Alman binicilere ümit vermişse de müsabakanın ilerleyen dakikalarında Cevat Gürkan'ın Yıldız ile sergilediği performans bu ümidi boşa çıkarmıştır. Cevat Gürkan'ın son etabı dört ceza puanı ile bitirdiği (Romadan ilk Mektub, 1938) bu yarışmayı Türkiye 35 puan ile birinci (Çetinkaya Göktürk, 2024, s.963), Almanya bir puan fark (Sorprendente Aftermazione Della Squadre Turca, 1938) ile ikinci (Romadan ilk Mektub,1938), İrlanda üçüncü, İtalya dördüncü, Romanya ise beşinci tamamlamıştır (Binicilerimizn Yeni Bir, 1938; Süvarilerimiz Roma'da ilk, 1938).

CHP'nin, 10 Nisan 1931'de toplanan üçüncü büyük kongresinde kabul ettiği Mustafa Kemal Atatürk'ün imzasıyla yayınladığı seçim beyannamesinin "Dâhilî, adlî, haricî siyaset, memurlar, serbest meslek erbabı" başlığı adı altında yedinci bölümde yer alan "Yurtta sulh ve cihanda sulh, başlıca prensiplerimizdir." ilkesi daha sonra Türk dış politikasının parolası olmuştur (C.H.P. Nizamnamesi ve Programı, 1931, s. 38). Parolanın temelinin barış üzerine inşa edildiği bu hümanist vecize Hitler'in sınırlarını genişletme amacını taşıyan "Hayat Sahası" ve Mussoli'nin Akdeniz'de bir imparatorluk kurma hedefini özetleyen "Mare Nostrum" öğretileriyle örtüşmemekteydi (Armaoğlu, 2018, ss.136, 219).

Alman ve İtalyan takımlarının gözde olduğu Türk Millî Takımı'na ise pek şans tanınmayan bu turnuvada Türklerin elde ettikleri başarı, büyük bir şaşkınlık yaratmıştır. Nitekim İtalyan gazetesi IL Giornale D'Italia'nın yarışlarla ilgili verdiği haberin başlığında yer alan "Mussolini Altın Kupası'nda Türk takımının sürpriz sonucu" (Sorprendente Aftermazione Della Squadre Turca, 1938, s. 7) cümlesi bu şaşkınlığı doğrular mahiyettedir. Diğer taraftan bu yarışta İtalyan Takımı'nın galip gelememesini kaderin bir oyunu olarak yorumlayan İtalyan gazetesi La Stampa'nın "Mussolini Altın Kupası ilk kez Türkiye takımı tarafından kazanıldı. Yarışma öncesinde yapılan tahminler Almanya'nın kazanacağı yönündeydi; İrlanda ve İtalya'nın da başarı şansı yüksekti..." (La Coppa D'oro Mussolini, 1938, s. 4) sözleri bu şaşkınlığı bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Yarış sonuçlarını ilan eden Alman gazetelerine göz atıldığında ise İtalyan basınından farklı bir tutum sergilemedikleri gözlemlenmektedir. Örneğin; Der Neue Tag "Roma'dan Sürpriz" (Die Ueberraschung Von Rom, 1938, s. 7); Mittelrheinische Landes Zeitung "Şans Türklerden yana oldu." (Die Ueberrafdrung Von Rom, 1938, s. 5); "Şans Türklerden Yana" (Das Glück Begünstigt Die Türken, 1938, s. 9); Völkıscher Beobachter "Türkler Almanlara karşı çok az farkla kazandı"; (Letzte Sportmeldungen, 1938, s. 11); Bochhumer Anzeiger "Bir puanla kazandılar." (Um Einen Punkt Gefchlagen, 1938, s. 8) gibi başlıklara dikkat edildiğinde Alman basınının Türk ekibinin yarışı çok az bir farkla kazandığına ve bu durumu şansa bağladıklarına vurgu yaptıkları ifade edilebilir.

Kupayı bizzat Türk Millî Takımı'na taktim eden Mussolini (Dışişleri Bakanlığı Türk Diplomatik Arşivi, 1938a; Mussolini Altın Kupası, 1938): "Muzaffer Türk süvariler, bugünkü muvaffakiyetiniz Roma yarış tarihinde silinmeyecek bir hatıra olarak kalacaktır." (Süvarilerimiz, 1938, s.8) diyerek Atatürk'ün Süvarilerini tebrik etmiştir (Şekil 1).

Şekil 1.

Türk Milli Takımı'na Mussolini Uluslar Altın Kupası takdim ediliyor. (Cumhuriyet, 1938, Mayıs 6)

Cevat Gürkan bu tebrik anını şöyle anlatmaktadır: "Duçe güler yüzle bize yaklaştı. Büyük altın kupayı başkanımız Alb. Cevdet'in elini sıktıktan sonra, tebrik ederek uzattı. Buna müteâkip teker teker hepimizin ellerini sıktı, tebrik etti üzerinde konkurun hatıraları nakşedilmiş olan altın madalyaları göğüslerimizi kendi eliyle iliştirdi." (Süvarilerimiz Zaferlerine Layık, 1938, s. 7).

Org. Fahrettin Altay ile Roma Büyükelçisi Hüseyin Ragıp Baydur, Hariciye Vekâleti vasıtasıyla Mustafa Kemal Atatürk'e bir telgraf göndererek zaferi şu cümleler ile duyurmuşlardır:

> "*Büyük Atatürk, Sizin yüksek varlığınızdan kuvvet alarak bugün, 2 Mayıs sahaya çıkan subaylarımız birinciliği kazanmakla size layık evlat olduklarını gösterdiler... Müsabaka son derece heyecanlı oldu. Sonunda bizim ekibin birinciliği Almanların ikinci, İrlanda üçüncü, İtalyanların dördüncü, Romanyalıların beşinciliği ilan edildi. Büyük bando marşımızı çaldı. Zafer direğine şanlı sancağımız çekildi. Başta bizimkiler olarak ekipler meydana çıktı. Mussolini sahaya indi. Kupasını kendi eliyle ekip kumandanı Alay. Cevdet [Bilgişin]'e verdi zabitlerimizin her birini ayrı ayrı selamladı ve tebrik etti*." (Dışişleri Bakanlığı Türk Diplomatik Arşivi, 1938b).

Türk Millî Ekibinin Kumandanı olan Alb. Cevdet Bilgişin de elde edilen zaferden Başbakan Celal Bayar'ı, Roma'dan yolladığı şu telgraf ile haberdar etmiştir: "Milletler kupası müsabakasında Mussolini altın kupasını ekibimiz kazandı. Kendi namına taşıyan kupayı bizzat ekibe verdi. Almanlar ikinci, İrlandalılar üçüncü, İtalyanlar dördüncü, Romanyalılar beşinci oldular. Zafer direğine çekilen sancağımız İstiklal Marşımızla selamlandı. Atatürk'e minnet, sayın büyüklerimize şükranlar." (Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 1938, s. 3).

Başbakan Celal Bayar, Roma'dan gelen bu müjdeli habere kayıtsız kalmayarak Alb. Cevdet Bilgişin'e alınan neticeden ne denli memnuniyet duyduğunu şu şekilde dile getirmiştir:

> *"Milletler müsabakasında Mussolini Altın Kupasını kazandığımızı bildiren telgrafınızı sevinçle aldım. Parlak muvaffakiyetinizi ve minnet duygularınızı Atatürk'e arz ettim. Şefimiz hepinizden memnun oldu. Tebşir ederim. Ben de ekibimizi hararetle tebrik ederim, aynı muvaffakiyetin bundan sonraki müsabakalarda da tecellisini diler, ayrı ayrı hepinizin gözlerinden öperim."* (Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 1938, s. 1).

Ayrıca Dâhiliye Vekili ve Cumhuriyet Halk Partisi Genel Sekreteri Şükrü Kaya'da Alb. Cevdet Bilgişin'e Parti adına şu tebrik telgrafını göndermiştir: "Büyük ulusların binicilik kudretlerini beynelmilel Roma At Koşularında göstererek Roma'da Türk bayrağını şeref direğine çektiren süvarilerimizin muvaffakiyetlerinden göğsümüz kabardı, tebriklerimi sunar, subay arkadaşlarımın gözlerinden öperim." (Büyük Önder Binicilerimizin, 1938, ss. 1-3; Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 1938; Dışişleri Bakanlığı Türk Diplomatik Arşivi, 1938a; Kahraman Ordumuzun Genç, 1938, ss. 4-6).

Polonya bandıralı bir vapurla yurda dönen Millî binicilerimizi, Galata Rıhtımı'nı hınca hınç dolduran büyük bir kalabalık

karşılamıştır (Şekil 2; Şekil 3). Ayrıca Dâhiliye Vekâleti Şükrü Kaya, İstanbul Valiliği'ne binicilerin başarılarına layık bir şekilde karşılanmasını ve bu hususta İstanbul Komutanlığı ile görüşülmesini içeren bir talimat göndermiştir (Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 1938).

Şekil 2.

Millî Binicilik Ekibinin Yurtta karşılanması (Son Posta, 1938, Haziran 10)

Şekil 3.

Millî Binicilik Ekibinin Yurtta karşılanması (Haber, 1938, Haziran 10)

Halkın "Atatürk Çocukları" diyerek büyük bir coşkuyla selamladığı bu grubun içinde; Cumhur Reisliği Yaverlerinden Süvari Yzb. Cevdet Tolgay, Muhafız Alayı Kumandanı Alb. İsmail Hakkı Tekçe, İstanbul Valisi Muhiddin Üstündağ, İstanbul Kumandanı Korg. Halis Bıyıktay, Harp Akademisi Kumandanı Korg. Ali Fuad Erden, Korg. Cemil Cahid Toydemir, Gen. Osman Tufan Aydınoğlu, Merkez Kumandanı Gen. İhsan Ilgaz, Tümen Komutanlarından Gen. Mürsel Bakü, Süvari Müfettişi Gen. Şemseddin Taner, Polis Müdürü Salih Kılıç, Denizbank Erkânı, Vilâyet ve Belediye mümessilleri ile Galatasaray Lisesi, Gedikli Subay Okulu, Darüşşafaka Kız Lisesi talebeleri ve çeşitli spor teşekkürleri yer almıştır(Mussolini Kupasını Getiren, 1938; Kahraman Binici Subaylarımız Geldiler, 1938; Binicilerimiz Dün Büyük, 1938; Binici Subaylarımız, 1938; Kahraman Süvarilerimiz, 1938; Büyük Şef'in Kahramanlara, 1938; Süvarilerimiz Dün İstanbul'a, 1938; Binicilerimiz, 1938). Karşılama ekibinde yer alan İstanbul Kumandanı Gen. Halis Bıyıktay şu sözleri ifade etmiştir: "Arkadaşlar! Büyük Önder Atatürk'ün, başarılarımızdan memnun olduklarını ve size selamını müjdelemekle bahtiyarım. Bu büyük iltifat, sizlere yarınki başarılar için lazım gelen kudreti verecektir." (Kahraman Süvarilerimiz, 1938, ss. 1-4) diyerek binicilerimize Atatürk'ün selamını iletmiştir. Cevat Gürkan da yaptığı konuşmasında elde edilen başarıda Mustafa Kemal Atatürk'ün etkisini: "Bu kupa aynı zamanda birlik kuvvettir sözünün İtalyanca sembolü olan iç içe geçirilmiş keskin dört balta üzerine oturtulmuştur. Buna

karşı bizim sembolümüz nedir. Biliyor musunuz? Atatürk'ün Parmağı… O büyük parmaktır ki, bize gideceğimiz yolu göstermiştir." (Kahraman Süvarilerimiz, 1938, s. 4). Ayrıca Süvari ekibine eşlik eden Gen. Fahrettin Altay elde edilen başarıya "Türk ekibinin zaferi bu ekibi teşkil eden Türk subaylarının feragatle çalışmalarının tabii bir hakkı ve en haklı bir zaferidir." (Kahraman Süvarilerimiz, 1938, s. 4) sözleriyle methiyeler düzerken zaferin kahramanlarından olan Eyüp Öncü: "...En büyük kazancımız Roma büyük konkurlarının muazzam mükâfatından sonra bayrağımızı şeref direğine çektirmek, marşımızı binlerce kişiye saygı ile selamlatmak oldu." (Süvarilerimiz Zaferlerine Layık, 1938, s. 7) söylemiyle yaşanılan gurura; Saim Polatkan ise "Yalnız burada şu noktayı tebarüz ettirmek lazımdır ki; kazancımız fert itibari ile değil ekip itibari ile yüksek bir randımanın tezahürüdür. Çalıştık, çalışıyoruz, çalışacağız da." (Süvarilerimiz Zaferlerine Layık, 1938, s. 7) demeciyle başarının ekip çalışmasının bir neticesi olduğuna vurgu yapmıştır.

Karşılama töreninde, yarışları başından sonuna kadar takip eden Cumhuriyet gazetesi adına Abidin Daver tarafından binicilere bir kupa hediye edilmiştir (Kahraman Süvarilerimiz, 1938, s. 4). Bu kupanın yanı sıra Cumhuriyet Halk Fırkası İl Yönetim Kurulu tarafından süvarilere çeşitli hediyeler takdim edilmiştir. Bu hediyelerden biri Paşabahçe Şişe Fabrikası'nın hazırladığı vazodur. Süvarileri at üzerinde resmeden bu vazoda "Türk varlığının sonsuzluğunu Viyana, Londra, Nis, Roma ve Varşova'da yeniden tarihe geçiren kahraman binicilerimize saygı, sevgi ve şükranlarımız" notu yer almaktaydı (Kahraman Süvarilerimiz, 1938, s. 4).

Bununla birlikte CHP Genel Sekreterliği görevine getirilen Refik Saydam, binicilik ekibinin başarılarını madalya ve plaket ile ödüllendirmiş, Süvari Binicilik Okulu Komutanı Kur. Alb. Saim Önhon'a gönderdiği mesajıyla da binicilik ekibini tebrik etmiştir (Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi, 1938; Şahin Kurnaz, 2024, s.917).

Binicilerin bu zaferi; tebrikler, karşılamalar ve hediyeler ile sınırlı kalmamış ertesi gün binicilere, İstanbul Valisi Muhiddin Üstündağ tarafından Parti adına Serkldoryan Salonu'nda; Org. Fahrettin Altay'ın, Donanma Komutanı Tuğa. Şükrü Okan ve Gen. Halis Bıyıktay gibi yüksek rütbeli subayların hazır bulunduğu bir ziyafet tertip edilmiştir (Binicilerimiz, 1938; Binicilerimiz Yeni ve Parlak, 1938; Kahraman Binicilerimiz Şerefine, 1938; Parti Muzaffer Subaylarımız, 1938). Atatürk'ün şerefine kadeh kaldırılan bu ziyafette Cevat Gürkan elde edilen başarının sırrını çalışma disiplini bağlayıp Atatürk'e olan minnetini şu cümleler ile dile getirmiştir: "...Bizler Ata'mızın çocukları olduğumuzu ispata çalışıyoruz. Her türlü vazifemizi yaparken Atamızı ve O'nun yarattığı milletimizi düşünüyor ve her muvaffakiyetimi O'nun varlığından alıyoruz. Bize kuvvetli rakiplerimizi yenmek kudretini O verdi. Bu sevinç O'na medyunuz. Yaşasın Atatürk, Yaşasın Türk milleti." (Binicilerimiz Yeni ve Parlak, 1938, s. 5).

Sonuç

Türk milletinin tarihsel hafızasında derin izler bırakan at ve binicilik kültürü, yalnızca bir ulaşım ve savaş aracı olmanın ötesinde toplumsal kimliğin, kolektif hafızanın ve sembolik değerlerin taşıyıcısı olarak anlam kazanmıştır. Türkiye Cumhuriyet'inin kuruluşuyla birlikte at, modern Türkiye'nin ulusal kimlik inşasında stratejik bir araç olarak yeniden tanımlanmıştır. Millî Mücadele'nin zaferle sonuçlanmasının ardından 1923 yılında "Türkiye Binicilik Federasyonu" kurulmuş, 1925'ye "Binicilik Mektebi" açılmış ve 1927 yılında ise Mustafa Kemal Paşa, İsmet Paşa, Fevzi Paşa gibi devlet erkânının hazır bulunduğu "Gazi Koşusu" yarışları düzenlenmeye başlanmıştır.1925'te faaliyete geçen "Binicilik Mektebi" ordunun modernizasyonuna katkı sağlamanın yanı sıra sivillerin de bu spora erişimini kolaylaştırmıştır.1927'den itibaren devlet erkânının iştirakiyle gerçekleşen "Gazi Koşusu" ise halk ile devletin sportif faaliyetlerde buluşup kaynattığı bir platform işlevi görmüştür. Devlet erkânının bir hayli ilgi duyduğu bu ulusal yarışlara 1931'den itibaren Cumhuriyet rejiminin uluslararası platformda görünürlük kazanmasında stratejik bir rol üstlenen uluslararası yarışlarda eklenmiştir.

Bu bağlamda, 1930'lu yıllarda Türk süvarilerinin Avrupa'da katıldıkları uluslararası yarışmalar ve bu yarışmalarda elde ettikleri başarılar, Cumhuriyet'in dış politikadaki barışçı ve kararlı duruşunun spor üzerinden yeniden üretildiği bir araç haline gelmiştir. Bu yarışlardan biri olan ve dönemin faşist totaliter rejimlerinin büyük önem atfettiği Mussolini Uluslar Altın Kupası, bu yönüyle yalnızca bir spor organizasyonu değil, aynı zamanda uluslararası düzlemde bir güç gösterisi, bir itibar alanı, bir prestij mücadelesi olmuştur. Mussolini ve Hitler gibi otoriter liderlerin himayesinde ve kontrolünde şekillenen bu organizasyonda Türkiye'nin, Almanya, İtalya, İrlanda ve Romanya gibi güçlü rakiplerini geride bırakarak birinciliği kazanması, spor tarihinde olduğu kadar diplomasi tarihinde de anlamlı bir dönüm noktası olarak kayıtlara geçmiştir.

Millî Binicilik Takımı'nın Nice, Budapeşte, Paris, Viyana gibi şehirlerde elde ettiği başarılar, yalnızca bir sportif zaferler silsilesi olarak değil, aynı zamanda Türk subaylarının disiplinli çalışması, teknik yeterliliği ve kolektif ruhu sayesinde ulaşılan ulusal bir övünç kaynağı olmuştur. Bu başarıların doruk noktası olan Mussolini Uluslar Altın Kupası zaferi, Türkiye'nin yalnızca yarışa katılmakla yetinmeyip, o yarışın galibi olarak dönmesinin çok ötesinde anlamlar taşımaktadır. Zira bu yarışmada Türkiye'nin rakipleri, yalnızca binicilikte değil, siyasi baskı ve propaganda araçlarında da son derece güçlü olan Almanya ve İtalya gibi dönemin dominant aktörleridir. Bu nedenle elde edilen bu başarı sporun; siyasi idealleri, rejim tercihlerini ve diplomatik ilişkileri de temsil eden geniş bir niteliğe sahip olduğunu da göstermektedir.

Mussolini'nin, altın kupayı bizzat Türk binicilere takdim etmesi, dönemin totaliter bir liderinin kendi propaganda araçlarının

başarısızlıkla sonuçlandığı bir tabloya tanıklık etmesi anlamına gelirken; Türk subaylarının bu zaferle anılması, Cumhuriyet'in öz güvenli ve kararlı nesiller yetiştirme idealinin bir tezahürü olarak da değerlendirilmelidir.

Millî binicilerin yurda dönüşünde yaşanan coşkulu karşılama törenleri, dönemin basınında yer alan övgü dolu ifadeler ve devlet erkânının gösterdiği ilgi bu zaferin ideolojik, kültürel ve diplomatik yönleriyle ne denli derin bir anlam taşıdığını kanıtlamaktadır. Türk kamuoyunun, Atatürk'e duyduğu sadakati, bu zaferle bir kez daha dile getiren subaylar; "Bu muvaffakiyet, Ata'mızın parmağının gösterdiği yolda yürümemizin eseridir" şeklinde yaptıkları açıklamalarla, elde edilen başarının bireysel değil, kolektif ve ideolojik bir yönü olduğunu vurgulamışlardır.Bu bağlamda Mussolini Uluslar Altın Kupası yalnızca Türk süvarilerinin teknik ve fiziksel başarısı değil; aynı zamanda Atatürk önderliğinde inşa edilen Cumhuriyet rejiminin uluslararası düzeydeki temsil kabiliyetinin, öz güveninin ve bağımsız duruşunun da güçlü bir sembolü olmuştur.

Sonuç olarak bu çalışma, Mussolini Uluslar Altın Kupası zaferinin Türk binicilik tarihinin ötesinde Cumhuriyet rejiminin modernleşme idealleriyle uyumlu uluslararası bir temsil örneği olduğunu ortaya koymuştur. Elde edilen bulgular, sporun yalnızca fiziksel rekabetten ibaret olmadığını; dönemin ideolojik mücadelelerinin ve diplomatik mesajlarının da bir aracı haline geldiğini göstermiştir. Arşiv belgeleri, dönemin basın metinleri ve literatür kaynaklara dayanan bu araştırma; spor tarihi, kültürel diplomasi ve siyasal semboller üzerinden Cumhuriyet ideolojisinin dış politikadaki yansımasını anlamaya yönelik özgün ve disiplinlerarası bir katkı sunmaktadır.

Etik Komite Onayı: Etik kurul onay belgesi gerektirmemektedir.
Hakem Değerlendirmesi: Dış bağımsız.
Çıkar Çatışması: Yazar, çıkar çatışması olmadığını beyan etmiştir.
Finansal Destek: Yazar, bu çalışma için finansal destek almadığını beyan etmiştir.

Ethics Committee Approval: *Ethics committee approval is not required.*
Peer-review: *Externally peer-reviewed.*
Conflict of Interest: *The author has no conflicts of interest to declare.*
Financial Disclosure: *The author declared that this study has received no financial support.*

Kaynaklar

A Piazza di Siena. (1938, Mayıs 1). *IL Giornale D'Italia*, 7.
A Piazza di Siena. (1938, Mayıs 3). *IL Giornale D'Italia*, 7.
Aksu, H. İ. (2017). *İskender'in hayatı* [Lisans tezi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi]. Academia.edu.
Armaoğlu, F. (1997). *19. yüzyıl siyasî tarihi (1789-1914).* Türk Tarih Kurumu Yayınları.
Armaoğlu, F. (2018). *20. yüzyıl siyasî tarihi (1714-1995).* Kronik Yayınları.
Atabeyoğlu, C. (t.y.). *Altın nal izleri*. Kelebek Yayınevi.
Atatürk subaylarımıza değer. (1935, Temmuz 30). *Tan*, 1.
Atatürk. (1935, Temmuz 30). *Cumhuriyet*, 3.
Atatürk. (1935, Temmuz 30). *Kurun*, 1.
Binici subaylarımız. (1938, Haziran 10). *Ulus*, 1-8.
Binicilerimiz birinciliği kazandılar. (1938, Mayıs 3). *Tan*, 1.
Binicilerimiz dün büyük. (1938, Haziran 10). *Akşam*, 1.
Binicilerimiz dünyaca taktir. (1938, Mayıs 4). *Tan*, 1.
Binicilerimiz için. (1938, Mayıs 8). *Ulus*, 1-3.
Binicilerimiz Roma müsabakalarında. (1938, Mayıs 3). *Anadolu*, 1.
Binicilerimiz yeni ve parlak. (1938, Haziran 11). *Ulus*, 1.
Binicilerimiz. (1938, Haziran 11). *Türk Dili,* 1.
Binicilerimizin çok parlak. (1938, Mayıs 3). *Yeni Asır*, 2.
Binicilerimizin parlak zaferi. (1938, Mayıs 3). *Akşam*, 2.
Binicilerimizin yeni bir. (1938, Mayıs 9). *Türk Spor Kurumu Dergisi,* (96), 11.
Binicilerimizin yeni ve parlak. (1938, Mayıs 3). *Ulus*, 1.
Bozkurt, C. (2014). Nazilerin gölgesinde 1936 Berlin olimpiyatları ve Türk sporcuların müsabakaları. *History Studies*, 6(6), 17-41. https://doi.org/10.9737/historyS1429
Büyük önder binicilerimizin. (1938, Mayıs 4). *Ulus*, 1-3.
Büyük şefin kahramanlara. (1938, Haziran 10). *Son Telgraf*, 1.
C.H.P. nizamnamesi ve programı. (1931). TBMM Matbaası.
Cantay, T. (1991). At meydanı. İçinde *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi* (C. 4, ss. 82-83). Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.
Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Başbakanlık Muamelet Genel Müdürlüğü Arşivi (1938, 3 Mayıs). [Milletler müsabakasında Mussolini kupasını Türkiye'nin alması sebebiyle yazılan teşekkür telgrafı]. (030.0.0. 0/ 30.10. 0. 0.). Kutu 197, Gömlek 350, Sıra 24.
Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Başbakanlık Muamelet Genel Müdürlüğü Arşivi. (1931,21 Ekim). [Sofya'da düzenlenen Balkan binicilk

müsabakalarına katılan Türk subayları hakkında Bulgar basınında çıkan yazılar]. (30.10. 0. 0). Kutu 240, Gömlek 613, Sıra 12.
Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Başbakanlık Muamelet Genel Müdürlüğü Arşivi. (1933, 17 Nisan). [Bulgar süvari zabitlerinin İstanbul'da düzenlenecek binicilik müsabakalarına davet edilmesi]. (30-10-0-0). Kutu 200, Gömlek 366, Sıra 16.
Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Halk Partisi Arşivi. (1938, 21 Aralık). [İtalya'da yapılan beynelmilel müsabakalarında, Türk binicilerin kazandıkları başarı]. (490-1-0-0). Kutu 1104, Gömlek 33, Sıra 2.
Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Dışişleri Bakanlığı Türk Diplomatik Arşivi. (1932, 15 Kasım). [Nice'de yapılacak uluslararası askeri binicilik müsabakaları]. Fon 525, Kutu 37795 Gömlek 152420, Sıra 1.
Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Dışişleri Bakanlığı Türk Diplomatik Arşivi. (1932, 16 Ekim). [Nice'de yapılacak uluslararsı askeri binicilik müsabakalarına Türkiye'nin davet edilmesi]. Fon 525, Kutu 37795 Gömlek 152420, Sıra 2.
Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Dışişleri Bakanlığı Türk Diplomatik Arşivi. (1934, 11 Ağustos). [Avusturya'da yapılacak olan at yarışları müsabakaları ve Türkiye'yi davet etmeleri]. Fon 506, Kutu 42714, Gömlek 1933, Sıra 32.
Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Dışişleri Bakanlığı Türk Diplomatik Arşivi. (1938a, 3 Mayıs). [Roma'da düzenlenen at yarışlarında Türkiye'nin birinci olması]. Fon 541, Kutu 44237, Gömlek 210126, Sıra 11.
Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Dışişleri Bakanlığı Türk Diplomatik Arşivi. (1938b, 3 Mayıs). [Roma'da düzenlenen at yarışlarında Türkiye'nin birinci olması]. Fon 541, Kutu 44237, Gömlek 210126, Sıra 10.
Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı Kararlar Dairesi Başkanlığı Arşivi. (1936, 4 Temmuz). [Süvari Binicilik Okulu Komutanı Saim'in başkanlığında Berlin'de yapılacak olimpiyat yarışlarına katılacak heyetin masrafları]. (30-18-1-2). Kutu 66, Gömlek 57, Sıra 16.
Das glück begünstigt die Türken. (1938, Mayıs 3). *Westdeutschland*, 9.
David, J. (1992). Berlin Olimpiyatlarına dair istatistikler. *Türk Spor Kurumu Dergisi (1936-1938*) (S. Karaküçük, Yay. Haz.), 96-99.
Die ueberrafdrung von Rom. (1938, Mayıs 3). *Mittelrheinische Landes Zeitung*,5.
Die ueberraschung von Rom. (1938, Mayıs 3). *Der Neue Tag*,7.
Doğan, O. (2006). *Bozkır kavimlerinin kültür ve mitolojilerinde at* (Yayın No: 190850). [Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi.
Ekibimizin zaferi. (1938, Mayıs 3). *Cumhuriyet,* 1.
Eldem, E. (2015). Tarihte gerçek konusunda küçük bir araştırma istanbul'un beyaz atlı fatihi. *Toplumsal Tarih Dergisi*, *261* (31), 22-33.
George, S. (1992). Olimpiyatlarda Türk binicileri. *Türk Spor Kurumu Dergisi (1936-1938*) (S. Karaküçük, Yay. Haz.), 22-24.
Göktürk Çetinkaya, S. (2024). Demokrat Parti ve Türkiye Jokey Kulübü. *XIX. Türk Tarih Kongresi Bildirileri* (C. 7, ss. 955-989). Türk Tarih Kurumu Yayınları.
Gömeç, S. Y. (2003). Türk'ün kanatı at: Eski Çağ'dan modern çağa at. İçinde İ. Küçükyıldız, B. Söyleme & U. Karcıoğlu (Ed.). Akçağ Yayınları.
Hekimler, O. (2013). 1936 Berlin Olimpiyatları: Bir barış aracı mı, yoksa meşruiyet arayan bir rejimin propaganda aracı mı?. *Humanitas, 1*, 103-127.
Hiçyılmaz, E. (1974*). Türk spor tarihi*. Demet Ofset.
James, J. (2018). Atın gizemli mantosu (S. Akıllı, Çev.). *Şarkî Sanat ve Edebiyat Dergisi*, Hayvan Çalışmaları Özel Sayısı, 221-229.
Kahraman binici subaylarımız geldiler. (1938, Haziran 13). *Türk Spor Kurumu Dergisi*, (101), 340.
Kahraman binicilerimiz şerefine. (1938, Haziran 11). *Akşam*, 1.
Kahraman binicilerimiz şerefine. (1938, Haziran 11). *Son Posta,*1.
Kahraman ordumuzun genç. (1938, Mayıs 9). *Türk Spor Kurumu Dergisi*, (96), 4-6.
Kahraman Süvarilerimiz. (1938, Haziran 10). *Cumhuriyet,*1.
Kahraman süvarilerimiz. (1938, Haziran 10). *Kurun*, 1-4.
Kara Kuvvetleri Atlı Spor Eğitim Merkezi Komutanlığı Binicilik Kayıtları,1931-1970. Asem yayınları.
Karapirim, T. (2009*). Cumhuriyet döneminde olimpik Türk biniciliğinin gelişimi* (Yayın No. 260763). [Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi]. YÖK Tez Merkezi.
Kartal, N. (2013, Şubat 25). At bayramı.21 Kasım 1924'te Milliyet Blog.https://milliyet.com.tr adresinden alındı.
Kaşgarlı M. (1986). *Divan-ı Lügât-it Türk*. Toker yayınları.
Kaya, B. (2017). Divan şiirinde at ve şiirlerde işlenişi. *TÜBAV Bilim Dergisi*, *10*(3), 86-99.
Kısakürek, N.F. (1984). *At'a senfoni*. Büyük Doğu Yayınları.
Kıymetli binicilerimiz dün. (1938, Haziran 11). *Tan*, 1.
Kurnaz Şahin, F. (2024). Atatürk'ün süvarileri: Cumhuriyet döneminde Türkiye'nin uluslararası askerî at yarışlarına iştiraki (1930-1940). İçinde 10. *Uluslararası Atatürk Kongresi Bildirileri* (C. 1, ss. 869-927). Atatürk Araştırma Merkezi Yayınları.
La coppa d'oro Mussolini. (1938, Mayıs 3). *La Stampa*,4.
Letzte Sportmeldungen. (1938, Mayıs 3). *Völkıscher Beobachter*, 11.
Murathan, F., Koç, & M., Kartal& M., Murathan, T. (2019). *Osmanlı Devleti'nde binicilik*. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (11), 769- 804. https://doi.org/10.14520/adyusbd.444243ç.
Mussolini Altın Kupası. (1938, Mayıs 9). *Top Dergisi,* 5(1), 3.
Mussolini kupasını getiren. (1938, Haziran 13). *Top Dergisi,*10(5), 2.
Mussolini Kupasını kazanan. (1938, Mayıs 4*). Haber*, 1-8.
Nisteki Zafer. (1938, Mayıs 2). *Türk Spor Kurumu Dergisi*, (95),3.
Olimpiyatlarda binicilik ve Türkler (2004). *At Dünyası.* 2*(*14), 32-33.
Özçelik, N. (1998). Milletler kupası, *Küheylan*, (14),46-47.

Parti muzaffer subaylarımız. (1938, Haziran 11). *Kurun*, 1.
Romada binicilerimiz milletler. (1938, Mayıs 6). *Yeni Asır,*1-8.
Romadan ilk mektub. (1938, Mayıs 6). *Cumhuriyet,* 1-8.
Salderay, B., & Çıracıoğlu, Y. (2020). At simgesinin anlamı ve süleyman Saim Tekcan resimlerindeki yansımaları. *Sanat ve Tasarım Dergisi*, (26), 101-114.
Sorprendente aftermazione della squadre Turca. (1938, Mayıs 4). *IL Giornale D'Italia*, 7.
Sümer, F. (1983). *Türklerde atçılık ve binicilik*. Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı.
Süvarilerimiz dün İstanbul'a. (1938, Haziran 10). *Anadolu*, 1.
Süvarilerimiz geldi. (1938, Haziran 10). *Tan*, 1.
Süvarilerimiz gitti. (1938,3 Nisan). *Cumhuriyet*, 8.
Süvarilerimiz Milletler Kupası. (1938, Mayıs 3). *Haber,* 1
Süvarilerimiz Roma'da ilk. (1938, Mayıs 6). *Haber*,1-8.
Süvarilerimiz tekrar birinciliği. (1938, Mayıs 3). *Halkın Sesi,* 1.
Süvarilerimiz zaferlerine layık. (1938, Haziran 10). *Haber,* 1
Süvarilerimiz. (1938, Mayıs 6). *Kurun*, 1-8.
Süvarilerimize yeni atlar. (1938, Haziran 11). *Son Telgraf*, 2.
Süvarilerimizin muvaffakiyeti. (1938, Nisan 24). *Haber,* 1.
Süvarilerimizin Nis'te büyük. (1938, Nisan 24). *Cumhuriyet,* 1.
Süvarilerimizin şerefine dün. (1938, Haziran 11). *Cumhuriyet,* 1.
Süvarilerimizn muvaffakiyeti. (1938, Mayıs 4). *Yeni Asır,*1.
Süvarilerimizn yeni bir. (1938, Mayıs 5). *Yeni Asır,* 2.
Temurlenk, Ö. (2016). *Türk biniciliğinin dünü ve bugünü İ.Ö 4000-İ. S 2000.* İASK.
Tutel, E. (1998a). *At yarışları ve atlı sporlar*. I. Baskı, İletişim Yayınları.
Tutel, E. (1998b). Atatürk'ün dört atlısı. *Tarih ve Toplum Dergisi*. 29(173), 17-23.
Uğur, V. (2006). *Cumhuriyet dönemi Türk ordusunda atlı spor.* (Yayın No.186200). [Yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi.
Um einen punkt gefchlagen (1938, Mayıs 3). *Bochhumer Anzeiger*, 8.
Ünver, A. F. (2006). *Antik çağdan olimpiyatlara binicilik sporu ve Türk biniciliğinin olimpik gelişimi* (Yayın No.191076). [Doktora tezi, Gazi Üniversitesi]. YÖK Ulusal Tez Merkezi.
Ünver, A. F. (2023). Türk kültüründe at ve binicilik. 20 Aralık 2024'te https://www.turkiyebinicilik.org/turk-binicilik-tarihi adresinden alındı.
Varolun. (1938, Mayıs 3) *Son Telgraf*, 1.
Yardım, A. (1994). Düldül. İçinde *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi* (C. 10, s. 20). Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.
Yılancıoğlu, S. S. (2010). *Yaşar Kemal'in anlatılarında at imgesi* (E. Kayalar, Çev.). *Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi Folklor Edebiyat Dergisi*. 64, 25-32.
Yiğit ve şanlı süvarilerimiz. (1938, Haziran 10). *Halkın Sesi,*1
Yüzbaşı Gürkan ikinciliği. (1938, Mayıs 3). *Kurun*, 1.
Zaferler kazanan yiğit. (1938, Haziran 10). *Son Posta,*1.

Structured Abstract

The horse, which has been used by mankind throughout history as a means of war, entertainment, transportation and service, has been highly valued and even considered sacred not only in the Steppe cult but also by many civilisations such as Greek, Egyptian, Chinese, Roman, Arab, etc. The horse, which Kashgarli Mahmut described as the 'Wing of the Turk' in his work Divan-ı Lûgat'it Türk, was accepted as the symbol of nobility, elegance, will, power, victory, freedom, friendship, loyalty, and for this reason, it was included in many legends and stories with its hero. The association of the Turks, who built their states on horses, with the horse has a deep and deep-rooted history dating back to the First Age. This political unity, which started to be seen in the Scythians, became disciplined with the establishment of the regular army by Mete Khan, and was further developed and equipped through the Turkish states established in the following years, has also manifested itself outside the political and military field over time.

The horse, which Turkish societies benefited from socially, economically and commercially, adopted as a friend and a confidant, and which was the most important means of access for mankind until the discovery of motor vehicles in the XIX.th century, has been the most important element preferred not only in transportation but also in races organised for entertainment purposes due to its speed and speed. This characteristic of the horse in races, which started in the hippodromes of the Byzantine Period, was also seen in many cultures, especially in Turkish Islamic states. As a matter of fact, the Ottoman Empire, one of the Turkish states that regarded the horse as a helper, a friend and a companion and whose association with the horse goes back a long time, continued these races in the 'Horse Square' after the conquest of Istanbul. These races on horseback brought along the development of Turkish horse riding and its evolution into an ancestral sport over time.

In the Ottoman Empire, which attached importance to horse races and equestrian games, 'Cündi', which means a skilful person who is skilful, rides the horse well, uses the horse well, in other words, 'equestrianism', was established as a school under the name of 'Equestrianism and Practise School' in 1911. However, the Balkan Wars and the First World War that followed interrupted the work of the school, and during the National Struggle, it turned into a school that trained cavalry for war rather than for sports. These misfortunes, which came one after the other, negatively affected horse production, breeding and protection of the generation, which are the basic elements of equestrian education and equestrian sport. Despite these negativities, interest in equestrianism, the ancestral sport, never disappeared and in 1923 the 'Turkish Equestrian Federation' was founded and in 1925'a 'Riding School' was established in Orhaniye Barracks.

Turkish riders, whose talent on horseback was known and who never gave up their endeavours in this field, gave one of their biggest tests in this field at the Mussolini Nations Gold Cup competitions in 1938. These races, which took place just before World War II, were transformed into an arena where totalitarian states wanted to publicise their political propaganda and show off. Under the influence of this propaganda, the perception was created that German or Italian teams would win the competitions and the National Equestrian Team was not given much chance. Despite this psychological pressure, the National Equestrian Team managed to win the Mussolini Nations Gold Cup competitions, where German and Italian riders were highly emphasised in the European press and Turkish riders were hardly mentioned.he fact that the Turkish National Team consisting of Cevat Kula, Cevat Gürkan, Saim Polatkan and Eyüp Öncü won these races, which were expected to be won by the German or Italian national teams, was greeted with joy in Turkey, where the association with the horse was very deep, and with great surprise in Europe.

Studies indicate that this event, representing a significant phase of equestrian sport, has not been sufficiently highlighted in the academic field and has not been examined in detail.For this reason, this study, which was prepared by adopting a chronological and thematic method based on archival documents belonging to the Prime Ministry State Archive and the Ministry of National Defence Archive, German, Italian and Turkish national press, academic studies, articles and literature sources covering the period, aims to fill this gap in the field in question and to contribute more to the academic world and researchers by shedding light on the historical development of equestrian sport and to serve as a source for future studies.